

RELACIONS EXTERIORS

Ribas: “Andorra hauria de ser el primer microestat a fer un acord amb la UE”

L'ambaixador considera positiva la presidència espanyola però diu que cal més apadrinaments

AGÈNCIES
ANDORRA LA VELLA

L'ambaixador especial per a les relacions amb la Unió Europea, Òscar Ribas, ha assegurat que Andorra hauria de ser el primer dels microestats que arribés a un acord amb la UE en el cas que cada país vagi per lliure. Ribas considera que el fet que Espanya hagi aconseguit la presidència de torn pot ser “important” per complir aquest objectiu, però tot i així ha destacat que cal buscar més “apadrinaments” entre els diferents països europeus.

Ribas manté que “és important” que les aspiracions que pugui tenir el Govern estiguin “apadrinades per dos estats europeus”, és a dir, França i Espanya, però considera que “s’ha d’anar a buscar altres apadrinaments a Europa”, com ara a Itàlia, “si San Marino hi té bones relacions”. Cal tenir en compte que “és difícil-

sim fer seure 27 senyors per parlar dels interessos d’una població de 200.000 persones” davant d’altres qüestions que afecten els 500 milions d’habitants que resideixen als estats membres.

Per aquest motiu, i no tant per les dificultats tècniques que puguin sorgir, “el procés serà llarguíssim” i Ribas estaria “satisfet” si s’arribés a un acord en dues legislatures, atès que “la Unió Europea és un gegant i per fer seure la gent a taula o perquè et rebien passen anys”. A més, Andorra no té “la força ni hi ha compensacions”. En canvi, quan el Principat actua contra els interessos de la UE “ho tenen molt fàcil”: fan servir “l’amenaça del bastó, les sancions”, com ha passat, per exemple, amb les llistes de paradisos fiscals.

Pel que fa als contactes amb els altres microestats i la possibilitat d’arribar a una aliança, l’excip de

L'ambaixador especial per a les relacions amb la UE, Òscar Ribas.

Govern ha afirmat que “és normal que hi hagi diàleg entre els petits estats per saber en quina situació estan i veure les experiències que estan tenint”, però, tot i que ha indicat que correspon al Govern valorar l’estratègia a seguir, ha recordat que als anys 90 va intentar,

sense èxit, unir voluntats amb els microestats europeus: “San Marino era molt lluny, Liechtenstein estava molt vinculada a Suïssa i Mònaco estava molt lligada a l’economia francesa”. No obstant, “han passat molts anys i probablement les coses han canviat”.

Malgrat tot, Ribas ha afirmat que si cadascun dels petits estats actua per la seva banda “el que primer arribi a acords amb la Unió Europea condicionarà tots els que vinguin al darrere”. L’ambaixador especial ho diu per la seva experiència amb el Tractat de la Unió Duanera, ja que el primer microestat que el va ratificar va ser Andorra i després es va aplicar de manera “pràcticament idèntica” a San Marino. Per tant, seguint “la mateixa lògica, qui primer arribi marcarà el camí a seguir pels altres”.

En conclusió, Ribas creu que “Andorra hauria de ser el primer, però ho ha de decidir qui té responsabilitats polítiques”. En la seva opinió, la fórmula “més idònia” seria que cada microestat negociés per lliure, però de manera concertada, és a dir, que cadascun sabés com es mouen les negociacions dels altres. ■